

бѣда на Кавказъ — за прѣвземанието на Карсъ. По този случай, на слѣдующия день, на позицията се отслужи благодарственъ молебенъ. На молебена присѣствуваха отъ всѣка дружина по единъ взводъ. На Шипка тѣзи побѣда бѣ отпразднувана съ фейверки и бенгалски огневе, псрѣдствомъ които се бѣха извѣстили за нея и турскитѣ войски около Шипка, които въ благодарностъ за това извѣстие били открили топовна и пушенна стрѣлба по шипченската позиция.

Слѣдъ благодарствения молебенъ Штабсъ-Капитанъ Сокалски и азъ заминахме за Габрово, съгласно заповѣдта по дружината, да провѣримъ друж. ковчегъ, който оставаше постоянно въ Габрово при дружин. ковчезникъ Подпоручикъ Бѣляевъ.

Врѣмето бѣше твърдѣ студено. Краката и рѣцѣтъ ни просто се бѣха вдървили. Пѣтя до Чортовия мостъ е много стрѣменъ и плѣзгавъ, и за туй до моста трѣбваше да вървимъ пѣши. По шосето имаше силно движение на коля, коне и войници. Едни отъ тѣхъ отиваха отъ шипчанската позиция за Габрово, а други — обратно — за Шипка. Колята отъ Шипка за Габрово бѣха прѣпѣлнени съ болни и измръзнали войници, прѣимущественно, отъ 24-а дивизия, а онѣзи за позицията — съ фуражъ, сухари и продукти за войската.

Не далеко отъ Чортовия мостъ, по къмъ сѣверо-истокъ, на една полянка покрай р. Янтра, имаше построени въ нѣколко реда доволно голѣми и солидни колиби. Въ тѣзи колиби бѣ помѣстенъ единъ пѣхотенъ полкъ отъ 24 дивизия — резервъ за Шипка или за Зелено-Дърво.

По пѣтя за Габрово, все покрай рѣката, тукъ тамъ се срѣщаха по нѣколко колиби, но, въ сравнение съ по горнитѣ, сѣвсѣмъ малки и съ слаба направа. Въ тѣзи колиби бѣха помѣстени бѣжанци отъ Южна България. Лѣтосъ отъ Червенъ Брѣгъ до Габрово и по натакъкъ пѣтя бѣше усѣянъ съ колиби и шалаши, но съ настѣпванието на зимата, обитателитѣ на тѣзи колиби се бѣха прибрали — едни въ града, други по селата и тукъ бѣха останали, вѣроятно, най бѣднитѣ.